

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa — Extranjeria

Sagsøgt: Samir Zaizoune

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, navnlig artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 2 og 3, skal fortolkes således, at det er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der i tilfælde af tredjelandstatsborgeres ulovlige ophold i denne stat, efter omstændighederne, enten pålægges en bøde eller sker udsendelse, idet de to foranstaltninger gensidigt udelukker hinanden.

(¹) EUT C 93 af 29.3.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. april 2015 — Jean-Claude Van Hove mod CNP Assurances SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra tribunal de grande instance de Nîmes — Frankrig)

(Sag C-96/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår — forsikringsaftale — artikel 4, stk. 2 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — undtagelse, der gælder for vilkår om aftalens hovedgenstand — vilkår, som sikrer overtagelse af forfaldne afdrag på en aftale om realkreditlån — låntagers fuldstændige uarbejdsdygtighed — udelukkelse af dækning under denne garanti i tilfælde af skønnet erhvervsevne til at kunne udføre lønnet eller ulønnet beskæftigelse)

(2015/C 205/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Nîmes

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jean-Claude Van Hove

Sagsøgt: CNP Assurances SA

Konklusion

Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en forsikringsaftale, som garanterer overtagelse af forfaldne afdrag til långiveren i tilfælde af låntagerens fuldstændige uarbejdsdygtighed, kun er omfattet af undtagelsen i denne bestemmelse, hvis den forelæggende ret fastslår:

— dels, at dette vilkår — under hensyn til arten, den almindelige opbygning af og samtlige bestemmelser i det aftalekompleks, som vilkåret er en del af, samt til den juridiske og faktuelle sammenhæng, hvori det indgår — fastlægger et væsentligt kendetegn for dette kompleks, der som sådan er kendetegnende for komplekset, og

- dels, at det nævnte vilkår er affattet klart og forståeligt, dvs. at det ikke kun er forståeligt for forbrugeren på et grammatisk plan, men også således, at aftalen på gennemsigtig vis beskriver, hvordan den mekanisme, som det omhandlede vilkår knytter sig til, samt forholdet mellem denne mekanisme og den, der er fastsat i øvrige vilkår, konkret fungerer, således at denne forbruger på grundlag af præcise og forståelige kriterier kan vurdere, hvilke økonomiske følger aftalen kan få for den pågældende.

(¹) EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. april 2015 — GST — Sarviz AG Germania mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-111/14) (¹)

(Det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — princip om afgiftens neutralitet — den betalingspligtige for momsen — modtagerens fejlagtige indbetaling af moms — tjenesteyderen underlagt momspligt — afslag på at godtgøre tjenesteyderen momsen)

(2015/C 205/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GST — Sarviz AG Germania

Sagsøgt: Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Konklusion

- 1) Artikel 193 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/88/EU af 7. december 2010, skal fortolkes således, at den betalingspligtige for merværdiafgiften alene er den afgiftspligtige person, der leverer en tjenesteydelse, når ydelsen er leveret fra et fast forretningssted i den medlemsstat, hvor denne afgift skal betales.
- 2) Artikel 194 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/88, skal fortolkes således, at den ikke giver skattemyndighederne i en medlemsstat mulighed for at betragte modtageren af en tjenesteydelse leveret fra tjenesteyderens faste forretningssted som betalingspligtig for merværdiafgiften, når såvel sidstnævnte som modtageren af disse ydelser er etableret på samme medlemsstats område, selv om modtageren allerede har betalt denne afgift på grundlag af den fejlagtige antagelse, at den pågældende tjenesteyder ikke havde et fast forretningssted i denne medlemsstat.
- 3) Princippet om merværdiafgiftens neutralitet skal fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter skattemyndighederne har mulighed for at give tjenesteyderen afslag på godtgørelse af denne afgift, som han har indbetalt, når modtageren af disse ydelser, som ligeledes har indbetalt den pågældende afgift for de samme ydelser, har fået afslag på retten til fradrag med den begrundelse, at han ikke var i besiddelse af det tilsvarende afgiftsdokument, idet den nationale lovgivning ikke giver mulighed for berigtigelse af afgiftsdokumenter, når der foreligger en afgiftskontrolafgørelse.

(¹) EUT C 142 af 12.5.2014.